

راهنمای آموزش به کودکان

جلد اول

نویسنده: گرازینا بوناتی

مترجم: وحیده سعدانی

www.ketab.ir

راهنمای آموزش به کودکان

جلد اول

نویسنده: گرازینا بوناتی، مترجم: وحیده سعدانی

ویراستار: رباب حیدرزاد

صفحه‌آرایی: کارگاه نشر نظامی

طرح جلد: مجید راستی

مشخصات ظاهری: ۱۳۵ ص، رقعی

شابک دوره: ۵-۱۲-۸۲۵۵-۶۲۲-۹۷۸

شابک: ۹-۱۴-۸۲۵۵-۶۲۲-۹۷۸

ناشر: انتشارات حکیم نظامی گنجهای

چاپ: صحافی و لیتوگرافی: تبریز، نظامی

نوبت چاپ: اول

تیراژ: ۱۰۰۰

نقل و چاپ نوشته‌ها یا هر گونه برداشت به هر شکل

منوط به اجازه رسمی از ناشر است.

نشانی: تبریز، اول خیابان طالقانی، ساختمان نورافرا، طبقه ۱

تلفن: ۰۴۱۳۵۵۴۰۰۵۲-۰۹۱۴۸۶۰۶۹۶۶

آدرس سایت: Nezamibook.ir

آدرس الکترونیکی: Nezami.Pub@gmail.com

راهنمای آموزش به کودکان

جلد اول

نویسنده: گرازینا بوناتی، مترجم: وحیده سعدانی

سرشناسه: بوناتی، گرازینا

Bonati, Grazyna

عنوان: راهنمای آموزش به کودکان / نویسنده گرازینا بوناتی

؛ مترجم: وحیده سعدانی، ویراستار: ریاب حیدرزاد.

مشخصات نشر: انتشارات حکیم نظامی گنجهای، ۱۴۰۲-

مشخصات ظاهری: ج ۱، ۱۲۵ ص. قیمت دوره: ۲۵۰۰۰ تومان

شابک: دوره ۵-۱۲-۸۲۵۵-۶۲۲-۱۷۵؛ ج ۱: ۹۷۸-۶۲۲-۸۲۵۵-۱۴-۹-۱

ج ۲: ۹۷۸-۶۲۲-۸۲۵۵-۱۳-۲-۲

وضعیت فهرست نویسی: فیبا

یادداشت: عنوان اصلی: Child to child training manual.

یادداشت: کتابخانه.

موضوع: کودکان -- سلامتی و بهداشت -- راهنمای آموزشی

Children -- Health and hygiene -- Study and teaching

شناسه افزوده: سعدانی، وحیده، ۱۳۶۵-، مترجم

رده بندی کنگره: RJ۱۰۱

رده بندی دیویی: ۶۱۸/۹۲

شماره کتابشناسی ملی: ۹۴۶۳۳۴۴

اطلاعات رکورد کتابشناسی: فیبا

فهرست

- فصل اول: با کودک برای کودک چیست؟ ۱۷
- فصل ۲: کار و ارتباط کودک - با کودک برای کودک ۲۷
- فصل ۳: جلسات کارگاه ۳۹
- فصل ۴: با کودک برای کودک - برخی از روش های اساسی ۱۱۳

مقدمه

علی‌رغم تلاش‌های فراوان برای بهبود سلامت کودکان و پیشرفت‌هایی که تاکنون انجام شده است، سلامت کودکان به‌ویژه در کشورهای توسعه‌نیافته همچنان موضوع نگرانی جدی است. با این حال، مجموعه‌ای از پیشرفت‌ها در بهداشت و آموزش، مشارکت کودکان در حفاظت و ارتقای سلامت خود را به گامی آشکار در جهت بهبود سلامت کودکان در سراسر جهان و در واقع عاملی قدرتمند در بسیج جامعه تبدیل کرده است.

کنفرانس آلمان‌آتا در سال ۱۹۷۸، «سلامت برای همه تا سال ۲۰۰۰» را یک هدف کلی برای همه دولت‌ها اعلام کرد و مراقبت‌های بهداشتی اولیه را به عنوان ابزار اساسی دستیابی به این هدف به رسمیت شناخت. این اعلامیه مسئولیت مراقبت‌های بهداشتی را از دست فقط متخصصان بهداشت خارج کرد و آن را در دست جوامع قرار داد.

کنوانسیون حقوق کودک (۱۹۸۹) از جمله موارد دیگر، بیان می‌کند که هر کودکی حق دارد در تصمیماتی که بر رفاه او تأثیر می‌گذارد، مشارکت داشته باشد، که به وضوح سلامت او را نیز شامل می‌شود. این بدان معناست که کودکان باید مطلع شوند و اجازه داده شود در فعالیت‌ها و تصمیمات اجتماعی که بر آنها تأثیر می‌گذارد شرکت کنند. نظرات آنها را باید در نظر گرفت و شنید.

کنفرانس Jomtien در سال ۱۹۹۰ «آموزش برای همه تا سال ۲۰۰۰» را یکی دیگر از اهداف بین‌المللی اعلام کرد و آموزش پایه را از نظر مهارت‌های اساسی زندگی بازتعریف کرد. بنابراین آموزش بهداشت جزو مهارت‌های اساسی قرار گرفت که هر فرد حق کسب آن را داشت. این اعلامیه‌ها این نیاز را به کودکان می‌دهد که در مورد مسائل بهداشتی مطلع شوند و در تصمیم‌گیری‌های مربوط به سلامت خود شرکت کنند. برخی از اهداف کنفرانس‌های امپاتیا و جومتین و کنوانسیون حقوق کودک هنوز محقق نشده‌اند، اما اکنون در اهداف توسعه هزاره گنجانده شده‌اند، که ما همچنان به تلاش برای رسیدن به آن ادامه می‌دهیم. بنابراین، بسیار مهم است که اطلاعات بهداشتی خوب در دسترس همه کودکان از سنین پایین و به گونه‌ای باشد که به آنها امکان استفاده از آن را در زندگی روزمره خود بدهد. این بدان معناست که نباید فقط دانش کتابی، حتی مهارت، نگرش و ارزش‌ها باشد که کودکان را تشویق می‌کند تا در طول زندگی خود به تمرین‌های بهداشتی خوب دست یابند. بلکه بهداشت باید به گونه‌ای آموزش داده شود که تضمین کند آنچه آموخته می‌شود در خانه، مدرسه، جامعه و هر جا که نیاز است به کار گرفته شود.

کودکان مدرسه‌ای بخش بزرگی از جمعیت را تشکیل می‌دهند و عادات و شیوه‌های بهداشتی خوب در دوران کودکی بسیار راحت‌تر از دوران بعدی آموخته می‌شوند. علاوه بر این، عادات بهداشتی خوب که در دوران کودکی به دست می‌آیند، احتمالاً تا آخر عمر باقی می‌مانند. بنابراین سرمایه‌گذاری روی کودکان مدرسه‌ای هم ضروری است و هم ارزشمند. در بسیاری از موارد، اطلاعات بهداشتی لازم به روش‌های مختلف در مدارس ابتدایی آموزش داده می‌شود، اما این اطلاعات کتابی باقی می‌ماند و هیچ تغییری در آگاهی کودکان از مشکلات سلامتی، عادات بهداشتی آن‌ها یا در نهایت در سلامت آن‌ها و سلامت خانواده‌ها و جوامع ایجاد نمی‌کند. اکنون باید پرسیم که چگونه می‌توان این روند را تغییر داد. چگونه می‌توانیم سلامتی را به کودکان آموزش دهیم تا آن‌ها را تشویق کنیم تا از این دانش برای بهبود سلامت و رفاه خود و خانواده و جوامع خود استفاده کنند؟ این سؤال اصلی است که ما سعی داریم در این راهنما و کارگاه‌هایی که افراد را برای استفاده از رویکرد با کودک برای آموزش می‌دهند، که اساس این کتابچه راهنما را تشکیل می‌دهند، پردازیم.

مقدمه و بررسی رویکرد با کودک برای کودک، که هدف آن تشویق کودکان به فعال بودن در ارتقای سلامت خود و خانواده و جوامعشان است، بخشی جدایی‌ناپذیر از کارگاه‌هایی را تشکیل می‌دهد که برای آموزش استفاده از افراد طراحی شده است. رویکرد با کودک برای کودک علاوه بر این، پیشرفت‌های جدیدتر که کودکان را در توسعه جامعه در جامعه خود و با حمایت آن جامعه ادغام می‌کند، نتایج هیجان‌انگیزی را به همراه داشته است (نمونه زیر را از سودان ببینید) که با کودک برای کودک را بسیار فراتر از مسائل بهداشتی و به مسائل کلی‌تر می‌برد. رفاه

و رشد کودک و جامعه حتی در چنین شرایطی، کودکان ثابت کرده‌اند که شرکای ارزشمندی در بهبود شرایط زندگی و آماده‌سازی خود به‌عنوان شهروند فردا هستند. این برنامه برای کمک به آموزش معلمان، کارکنان بهداشت و سایر افرادی که مایل به ارائه آموزش بهداشت بهتر به کودکان دبستانی هستند طراحی شده است.

این بر اساس تجربیات به دست آمده در اجرای کارگاه‌های با کودک برای کودک در چندین کشور است، اما تنها باید به عنوان مجموعه‌ای از پیشنهادات برای راه‌های ممکن برای برگزاری این نوع کارگاه در نظر گرفته شود. نتایج مشابهی را می‌توان از راه‌های بسیار دیگری به دست آورد، بنابراین از شما دعوت می‌شود که این فعالیت‌ها را با توجه به مخاطبان، شرایط و اهداف خاص خود تطبیق دهید. هدف این نسخه اصلاح شده راهنما، فراهم کردن تحولات در رویکرد با کودک برای کودک، سایر زمینه‌های مورد علاقه برای کودکان، و همچنین مسائل مربوط به سلامت، و بررسی پتانسیل کودکان برای توسعه جامعه است. هیجان‌انگیزترین پیشرفتی که مشارکت کودک می‌تواند به آن منجر شود، همانطور که در مثال زیر از سودان نشان داده شده است.

توسعه جامعه تحت رهبری کودک - به سبک سودانی

در یک مدرسه ابتدایی کوچک در روستای دیرا، استان گولی، ایالت نیل سفید، در فاصله ۲۴۰ کیلومتری در جنوب خارطوم، کودکان در حال تبدیل شدن به رهبران جامعه هستند - آنها احساس قدرت و احترام می‌کنند و در حال بهبود وضعیت زندگی خود، چه از نظر مادی و چه از نظر عاطفی هستند. آنها در حال حاضر برق و آب آشامیدنی در مدرسه

دارند و میزها و نیمکت‌های زیبای جدید در هر کلاس درس دارند. اما چند ماه پیش کاملاً متفاوت بود.

همه چیز در سپتامبر ۲۰۰۵ با یک دوره آموزشی کوتاه آغاز شد که طی آن کارکنان Plan-Sudan یاد گرفتند که چگونه با کمک به کودکان در شناسایی و اولویت بندی مشکلات، برنامه ریزی برای اقدام، اجرای راه حل‌های خود و نظارت بر آنها کودکان را از طریق پروژه‌های خود راهنمایی و حمایت کنند.

دستاوردها این اولین دوره آموزشی در استان گولی، ایالت نیل سفید برگزار شد. بارش شدید باران کار در مدرسه تعیین شده برای جلسات تمرین را غیرممکن کرد، بنابراین در آخرین لحظه مدرسه دیگری انتخاب شد. مدرسه علیرغم ناکافی بودن خیلی به درخواست ما پاسخ داد و ما به سرعت با بچه‌ها شروع به کار کردیم. پس از مدتی ایجاد روابط با کودکان، گروه از کودکان که می‌خواستند روی آن کار کنند، یک مسئله را انتخاب کردند. دو گروه از پنج گروه مشکل یکسانی را انتخاب کردند (یعنی ژنراتور خراب). بنابراین مشکلات انتخاب شده عبارت بودند از:

۱. ژنراتور مدرسه خراب بود (به این معنی که بچه‌ها نمی‌توانستند در شب درس بخوانند زیرا روشنایی برق نداشتند).

۲. بچه‌های مدرسه آب آشامیدنی نداشتند.

۳. میزها و نیمکت‌ها در وضعیت نامناسبی قرار داشتند و برای تعداد بچه‌های مدرسه ناکافی بودند.

۴. وجود انبوه احشام در روستا باعث ایجاد برخی مشکلات سلامتی کودکان (اسهال و آسم) شده بود.

هر گروه از کودکان راه حل هایی را برای مشکل خاص خود پیشنهاد کردند و برنامه عملی را ترسیم کردند. بلافاصله یک اقدام انجام شد تا شرکت کنندگان در دوره بتوانند نتایج را با بچه ها نظارت کنند. نتایج کاملاً چشمگیر بود و چندین مشکل در مسیر حل شدن قرار داشتند. حمایت والدینی که بچه ها برای این فعالیت ها به دست می آوردند بسیار بالا بود، و والدین از نظر پول و کار/زمان حمایت می کردند. بچه ها از نتایج خودشان بسیار هیجان زده بودند. آنها قبلاً نمی دانستند که می توانند کاری انجام دهند و شروع به احساس قوی تر بودن و اعتماد به نفس بیشتری می کردند. بسیاری در این مورد نظر دادند، از جمله یک کودک بسیار باهوش که گفت که آنها یاد گرفته اند مشکلات خود را حل کنند. اکنون می توانند از همان روش برای همه مشکلات خود استفاده کنند.

۱. برای تعمیر ژنراتور مدرسه، بچه ها آگاهی را در جامعه نسبت به نیاز به برق در مدرسه بالا بردند تا آنها بتوانند درس بخوانند. دو کودک و یک معلم برای اطلاع از هزینه تعمیر ژنراتور با یک تعمیرکار تماس گرفتند و متوجه شدند که هزینه آن ۹۰۰۰۰ دینار سودانی (تقریباً ۳۷۵ دلار آمریکا) است. سپس بچه ها از همه بچه های مدرسه پول جمع آوری کردند و تعمیر ژنراتور را ترتیب دادند. در واقع، این پول ها از والدین می آمد. بچه ها اکنون می توانند عصرها درس بخوانند و برای امتحانات خود آماده شوند. وضعیت ژنراتور اکنون به طور مرتب توسط کمیته مولد مدرسه متشکل از ۱۰ کودک بررسی می شود. ما منتظر نتایج مدرسه هستیم تا نتیجه این فعالیت را ارزیابی کنیم.

۲. برای تامین آب آشامیدنی در مدرسه، بچه های یک کلاس تصمیم

گرفتند پول مورد نیاز برای خرید دو تانکر بزرگ آب و یک پایه برای کلاس خود جمع آوری کنند. کمیته آب متشکل از ۲۰ کودک، آگاهی جامعه را در مورد اهمیت آب در مدرسه افزایش داد و گروهی متشکل از ۸ کودک انتخاب شدند تا پول تانکر آب را از رهبران جامعه و خانواده‌های آنها جمع آوری کنند. سپس تیم‌هایی تشکیل دادند تا روزانه آنها را با آب شیرین پر کنند. این ایده به سرعت در سراسر مدرسه گسترش یافت و اکنون تصمیم گرفته شده است که یک محوطه ویژه برای آب آشامیدنی برای کل مدرسه ساخته شود.

۳. پروژه میز و صندلی جدید با توجه به شرایط کلاس‌ها که تعداد بسیار کمی از صندلی‌ها یا میزها برای کودکان مناسب بود، بسیار جاه‌طلبانه‌تر اما بسیار ضروری بود. خیلی‌ها شکسته بودند و برای همه بچه‌های هر کلاس کافی نبود. کمیته صندلی و میز، متشکل از ۲۰ کودک، آگاهی را در جامعه در مورد اهمیت صندلی مناسب برای کودکان در مدرسه افزایش داد. پرس و جوها نشان داد که صندلی‌ها و میزهای جدید برای کل مدرسه ۱۴۰۰۰۰۰ دینار سودانی (تقریباً ۵۸۳۳ دلار آمریکا) هزینه دارد. با کمک پول مازاد صندوق مولد، کودکان موفق شدند ۲۰۰۰۰۰ دینار سودانی (تقریباً ۸۳۳ دلار آمریکا) از کودکان و والدین آنها جمع آوری کنند. آنها سپس برای رسیدن به مبلغ مورد نیاز، از شخص معروفی حمایت خواستند. او با خوشحالی از آنها در این پروژه حمایت کرد. بچه‌ها اکنون میزها و صندلی‌های جدید و دوست داشتنی در کلاس‌های خود دارند و از این نتایج بسیار خوشحال هستند. لازم به یادآوری است که کودکان به طور هم‌زمان روی این پروژه‌های مختلف کار می‌کردند، به طوری که از جامعه و والدین به طور هم‌زمان

درخواست می‌شد، اما با وجود این، کودکان توانستند حمایت عظیم والدین و جامعه را برای این وظایف به دست آورند: حمایتی که کارکنان شرکت تا آن زمان نتوانسته بودند به دست آورند. بچه‌ها هنوز باید با مسئله گاوها دست و پنجه نرم کنند، اما هیجان‌زده از مهارت‌های رهبری و حل مسئله تازه یافته خود، مشکلات جدیدی را شناسایی می‌کنند که باید پس از رسیدگی به مسائل فوق‌الذکر (مانند کتاب‌های مدرسه، واحد بهداشت) با آنها مقابله کنند. (مانند جمع‌آوری زباله و غیره).

با توجه به موفقیت آشکار در آنجا، کارکنان شرکت شروع به تکرار تجربه در یک منطقه جدید کردند و دوباره از مدرسه ابتدایی به عنوان پایگاه استفاده کردند. پس از گفتگوهای اولیه با کارکنان مدرسه، جامعه و خانواده‌های کودکان مدرسه، ۵۴ کودک بین ۱۰ تا ۱۴ سال برای همکاری با هماهنگ‌کننده‌های شرکت در این پروژه انتخاب شدند. آنها به چهار گروه تقسیم شدند و پس از انجام فعالیت‌های معمول برای ایجاد روابط و تسهیل ارتباط، بچه‌ها نقشه‌های دست‌نمایی را تهیه کردند که روی آن می‌توانستند مشکلاتی را که باید با آن دست‌وپنجه نرم کنند، نشان دهند. بچه‌ها در مورد این مشکلات بحث کردند تا اولویت‌های خود را مشخص کنند و سپس اقدام خود را برنامه‌ریزی کردند. در این مورد، اولویت انتخاب شده ساخت کلاس درس بود. مدتی صرف برنامه‌ریزی و آماده‌سازی دقیق فعالیت‌هایشان شد و کارکنان شرکت پس از بازگشت چند روز بعد، آنها را به همان اندازه به این فعالیت متعهد دیدند. آنها یاد گرفته بودند که چگونه جلسات را مدیریت کنند و گزارش بنویسند. ما مشتاقانه منتظر هستیم تا نتیجه تلاش‌های آنها را ببینیم.

کارکنان طرح اکنون کار خود را با دو گروه دیگر از کودکان (از جوامع

شوافه و وسعه در استان گلی) آغاز کرده اند. بچه ها بسیار پاسخگو بودند و کار روی چندین پروژه از جمله باغ مدرسه، جمع آوری زباله، کنترل پشه، ساخت کلاس مدرسه، برق و مدرسه جدید دخترانه را آغاز کرده اند. درس های آموخته شده:

۱. کار با کودکان زمان بر است، بنابراین باید برای این کار برنامه ریزی کنیم.

۲. مشارکت کامل کودکان در طول چرخه پروژه منجر به نتیجه بسیار بهتری می شود.

۳. خانواده ها از پاسخگویی به ابتکارات کودکان چه از نظر مالی و چه از نظر کاری بسیار خوشحال هستند و این حمایت باعث سرعت بخشیدن به این روند می شود. آنها در واقع تمام آنچه را که برای تعمیر ژنراتور و تامین آب آشامیدنی مدرسه نیاز بود، فراهم کردند و حداقل یک چهارم مبلغ بیشتر مورد نیاز برای میزها و صندلی های جدید را فراهم کردند. بچه ها فقط زمانی از شرکت کمک خواستند که خودشان راه حلی پیدا نکردند.

۴. بهتر است برای چنین ابتکاراتی دو نفره کار کنید - دو نفر می توانند خیلی بیشتر از یک نفر انجام دهند.

۵. کار در دیرا باعث شده است که جوامع دیگر به این کار پاسخ مثبت دهند زیرا آنها به وضوح در مورد نتایج به دست آمده در آنجا شنیده اند. شرکت واقعاً در اجرای این کار با کودکان با مشکل جدی مواجه نشد و مایل است این تلاش را در اسرع وقت به جوامع بیشتری گسترش دهد. به زودی باید در تمام واحدهای برنامه در سودان اعمال شود.